

تقوای بصیرت و تنوکل نیازهای جدی امروز

سخنرانی حجت الاسلام و المسلمین نبوی در جمع طلاب شهرستان سراب مقیم قم

خدا را شاکرم که توفیق حضور در جمع شما بزرگواران را عنایت فرمود. اینجانب قصد دارم در این جلسه چند نکته را خدمت شما عرض کنم. امیدوارم مرضى حضرت ولی عصر ^{ره} علم می آموزد.

«وَيَعْلَمُكُمُ اللَّهُ» و «وَأَوْ اضافه می شود، بدین معناست که تقوای الهی، ثمرات و فواید زیادی برای انسان دارد که از جمله آنها، این است که خداوند به شما قرار گیرد.

اگر چه ما باید علومی را از طریق عادی کسب کنیم؛ اما این کافی نیست و به علوم دیگری که همانا علوم واقعی است نیازمندیم. همان علمی که در روایت می فرماید: «الْعِلْمُ نُورٌ يُقْدِفُ اللَّهُ فِي قَلْبِ مَنْ يَشَاءُ»^(۱) علم نوری است که خداوند در قلب هر کس که بخواهد قرار می دهد.

در باب اهمیت تقوا و فواید آن، قرآن مجید می فرماید: «وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ يَعْلَمُكُمُ اللَّهُ»^(۲) «تقوای الهی داشته باشید و خداوند شما را علم می آموزد». اگر حرف واو در آیه نبود، و «يعلمكم الله»، جواب جمله اول باشد، معناش این می شود که تقوا داشته باشید، خداوند به شما علم می آموزد؛ اما وقتی می فرماید:

۲. مصباح الشریعه، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، چ اول، ۱۴۰۰ هـ. ق، ص ۱۶.

۱. بقره ۲۸۲

شده که آزمایش حتمی و قطعی است.
 «وَ لَنْبُلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ
 وَ تَقْصِصُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ وَ التَّمَرَاتِ
 وَ بَشَّرُ الصَّابِرِينَ»^(۱) «هر آینه و حتماً
 شما را با ترس و گرسنگی و کم شدن
 اموال و جانها و ثمرها، می‌آزماییم و به
 صبر کنندگان مژده و بشارت بدده.»

در آیات دیگر می‌فرماید که شما را آزمایش می‌کنیم تا مجاهدین و غیر مجاهدین از هم مشخص شوند. یا اینکه می‌فرماید: «تصور نکنید که اگر گفتید ایمان آوردیم، شما را رها می‌کنیم؛ بلکه شما را در بوته آزمایش قرار می‌دهیم.» آیات متعددی در قرآن به صورت مکرر به ما در این زمینه هشدار می‌دهد. فلسفه درخواست هدایت در نماز «اهدنا الصراط المستقیم»، آن هم چند بار در یک شبانه روز، گواه بر این است که دائمًا در معرض خطر، لغزش و انحراف هستیم. حتی رسول خدا^(۲) در نمازش این درخواست را از خداوند تبارک و تعالی می‌کند. چرا؟ برای اینکه قرآن به پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید که تو نیز اگر عنایت خداوند نباشد در معرض خطر

البته خداوند متعال، علم واقعی را در قلب هر کسی قرار نمی‌دهد و این نیاز به تأمین اسباب و مقدمات دارد. «أَبَيْ إِلَهٌ أَنْ يُجْرِيَ الْأَشْيَاءَ إِلَّا بِأَسْبَابٍ»^(۳) «خداوند از اینکه امور را بدون اسباب آن انجام دهد ایا دارد.»

و سبب و زمینه این امر نیز تقوای الهی است. کسی که قلبش همراه با تقوای باشد، علم واقعی در آن، جا می‌گیرد. چنانچه صرفاً دارای علم عادی و اکتسابی باشیم و از علوم حقیقی تهی، احتمال لغزش و انحراف ما زیاد است. در این قضایای اخیر، فتنه‌ای که بوجود آمد، لغزش‌هایی صورت گرفت که برای همه عبرت آموز است؛ اما معمولاً عبرت گیری از حوادث کمتر صورت می‌گیرد. «مَا أَكْثَرُ الْعِبَرَ وَ أَقْلَ
 الْإِغْتِيَارِ»^(۴) چه بسیارند عبرتها و چه کم است عبرت گرفتن.

در طول تاریخ، حوادث و فرازهایی به وجود می‌آید که انسان در آنها آزمایش می‌شود. در قرآن هم اعلام

۱. کافی، شیخ کلینی، دارالکتب الاسلامیه، تهران، چ چهارم، ۱۳۵۰ ش، ج ۱، ص ۱۸۳.
 ۲. بحار الانوار، علامه مجلسی، مؤسسه الوفاء، بیروت، لبنان، ۱۴۰۴ ق، ج ۶۸، ص ۳۲۸.

خدا او را کفایت می‌کند.» توکل، تنها در امور مادی و اقتصادی نیست؛ بلکه در امور هدایت نیز باید همیشه اتكال به خدا داشته باشیم. قرآن می‌فرماید: «وَ مَا لَنَا أَلَاَ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَ قَدْ هَدَانَا سُبْلَنَا»^(۳) «چگونه توکل به خدا نکنیم در حالی که ما را به راههای درست هدایت کرد.»

اگر مجاهده در راه خدا کنیم خداوند ما را هدایت می‌کند «وَ الَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبْلَنَا»^(۴) «کسانی که در راه ما مجاهده می‌کنند، آنها را به راه خودمان هدایت می‌کنیم.»

وقتی ریاست طلبیها به میدان می‌آید، انسان دچار مشکل می‌شود. شخصی در جایی صحبت می‌کرد و چنان از اخلاص و بی‌توجهی به ریاست و دنیا، حرف زد که ما لذت بردیم؛ ولی در فرازهای اخیر، دچار مشکل شد.

یکی از عبرتهای این قضایا، آغازدها هستند. آغازدها اشتباہی تصور می‌کنند اگر به خاطر پدرشان، به آنها احترام می‌کنند، خودشان هم آقا

و لغش هرچند ناچیز قرار داری، «وَ لَوْلَا أَنْ شَيْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا»^(۱) «اگر تو را ثابت قدم و استوار نکرده بودیم، هر آینه نزدیک بود به مقدار کمی به آنان متمایل شوی و تکیه کنی.»

البته مرحله نیازمندی پیامبر ﷺ به هدایت از جانب خداوند با مرحله‌ای که ما به این هدایت نیاز داریم، خیلی فاصله دارد؛ ولی به هر حال آنچه که مهم است، نیاز همه ما به هدایت است. جریان و فتنه اخیر یک کوره آزمون بود، تنها یک فراز و نشیب نرم و آرام نبود؛ بلکه یک آزمایش سنگین و مواد بود.

در این آزمون، همانطوری که مقام معظم رهبری فرمودند، عده‌ای مردود شدند. عده‌ای که خدمات زیاد و سوابق انقلابی داشتند. اینها مایه عبرت است که هیچ گاه به خود اعتماد نکرده، مغرور نشویم؛ بلکه تمام اعتماد و توکلمان به خدا باشد. «وَ مَنْ يَسْوَكُلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ»^(۲) «هر کس به خدا توکل کند،

.۱. اسراء/۷۴.

.۲. طلاق/۲.

.۳. ابراهیم/۱۲.

.۴. عنکبوت/۶۹.

از دین و از مذهب تشیع دفاع کردند.

مرحوم علامه امینی^{ره} با تمام وجود شروع به کار می‌کند و تمام زندگی اش را وقف شیعه می‌کند و همانطور که شنیده‌اید حتی برای تحقیقات به هندوستان می‌رود و آن قدر مشغول است که وقتی می‌پرسند آنجا هوا گرم بود یا سرد؟ جواب می‌دهد: من چیزی متوجه نشدم.

این آقا به جایی می‌رسد که در یکی از جلسات رسمی می‌گوید: من نماینده امیر المؤمنین^{علیه السلام} هستم. اگر کسی حاجتی ندارد از این جلسه بیرون برود. با این ضرس قاطع صحبت می‌کند و علامه است، این حرف را بی‌حساب نمی‌گوید.

یکی از وزرای عراق تلگرافی برای علامه امینی^{ره} می‌نویسد: من فرزندی دارم که پزشکان او را جواب کرده‌اند. اگر شفای او را از امیر المؤمنین^{علیه السلام} بگیری، من شیعه می‌شوم. علامه امینی به حرم امیر المؤمنین^{علیه السلام} مشرف می‌شود و عرض می‌کند، آقا من بر می‌گردم که در جواب وزیر عراق بنویسم که دختر

شده‌اند.

واقعاً ما با این طرز تفکر و رویه، چه چیزی می‌خواهیم به مردم و دنیا آموزش دهیم؟

انسان گاهی روی منبر و در سخنرانی چیزهایی می‌گوید؛ ولی وقتی در معرض امتحان قرار می‌گیرد نمی‌تواند نمره خوب به خودش بدهد. اصلاً نمی‌توان به خود اعتماد کرد. وقتی

انسان تصمیم می‌گیرد و تصمیمش حتمی است، حتماً باید به خدا توکل کند؛ چون بدون توکل دچار مشکل می‌شود. خداوند به پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} می‌فرماید: «وَ شَاوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَرَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ»^(۱) (در امور با مردم مشورت کن و هنگامی که تصمیم گرفتی، به خداوند توکل کن.)

ما باید خودمان را فدای دین و مذهب تشیع کنیم؛ نه اینکه دین و ایمان خود را برای رسیدن به نان و نوایی از بین ببریم. توجه کنید در طول تاریخ، چه بسیار از بزرگان مانند آیت‌الله امینی، آیت‌الله حکیم، مرحوم کاشف الغطاء، آقا بزرگ تهرانی و علمای دیگر چگونه

اینها طرفدار علماء و مراجع هستند؟ اینها نیرنگ است. عده‌ای از روحانیان که در دام مادیات و دنیا افتادند، به این امر آلوه شده و مردود شدند.

وقتی آن تفریحات آن چنانی، مزایای هنگفت و وامهای عجیب آنها از بانکها و زندگیهای تجملی به خطر افتاد و مقداری از دست اندازیها، قیچی و قطع شد و وقتی حب اولاد و اموال بر حب دین خدا و حکومت الهی، چریید، تاب نیاوردن و این گونه قضایا را به وجود آوردند.

قضایایی که علاوه‌نمایان به نظام و تشیع در آفریقا، در کشورهای مختلف و شیعیان لبنان، همه را نگران جمهوری اسلامی کرد که مأمن و پناهگاه شیعیه در جهان است، آنان در این مدت بسیار تأسف خوردن. اینان چگونه می‌توانند روز قیامت جوابگوی اعمال خود باشند.

امیدواریم خداوند ما را از دام شیطان و غلطیدن در دنیا و پیروی از هواها حفظ کند و ریشه و منشأ فتنه، تفرقه و تشتت در بین مردم را بخشکاند.

او را شما شفا دادید و بعد می‌آید و این مطلب را می‌نویسد.

دختر شفا پیدا می‌کند و وزیر عراق مجدداً می‌نویسد که من می‌خواهم شیعه شوم؛ ولی نگرانم اگر متوجه شوند مرا اذیت کنند. علامه امینی^{علیه السلام} می‌گوید: شیعه شوا من از امیر المؤمنین^{علیه السلام} برای تو امنیت درخواست می‌کنم.

این ارتباط، به خاطر یک عمر خدمت در خانه امیر المؤمنین^{علیه السلام} است. اینها ثمره فدا کردن همه چیز در راه شیعه است؛ نه اینکه برای مطامع دنیوی، شیعه و تشیع را قربانی خود کنند.

در این قضایای اخیر و فتنه‌ای که به پاشد، روی بزرگان سرمایه‌گذاری کردن تا تأثیر بگذارند. اینها سعی کردنند که بین علماء و مراجع تفرقه و شفاق ایجاد کنند. از عده‌ای از مراجع و بزرگان طرفداری می‌کنند تا به مقاصد خودشان برسند. در حالی که اصلاً اعتقادی به هیچ یک از مراجع ندارند. وقتی افرادی که در کشورهای خارجی به عنوان اتاق فکر اینها، علیه قرآن، پیامبر^{صلوات الله علیه و آله و سلم}، و ائمه عصمت و طهارت^{صلوات الله علیه و آله و سلم} حرف می‌زنند و هتاکی می‌کنند، چگونه